

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžr/81/2016
Identifikačné číslo spisu: 1015201374
Dátum vydania rozhodnutia: 26.04.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1015201374.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Lesné pozemkové spoločenstvo v Záhorskej Bystrici, Čsl. Tankistov 135, Bratislava, zastúpený: JUDr. Margita Medveczká, advokátka, Drotárska cesta 68, Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, katastrálny odbor, Ružová dolina 27, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/202/2015-73 zo dňa 13. júna 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/202/2015-73 zo dňa 13. júna 2016 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave zastavil konanie vo veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 5S/202/2015. Žalobca sa podanou žalobou domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného označeného ako „Námietky voči návrhu registra obnovenej evidencie pozemkov v k.ú. M., bod. č. 4, 6, 7, 8, 9, 10 a 11 - odpoveď zo dňa 01.06.2015“ s návrhom na jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie. Ďalej žiadal, aby súd rozhodol, že postup žalovaného vo veci návrhu registra obnovenej evidencie pozemkov v k.ú. M. vo veci námietok žalobcu č. 4, 6, 7, 8, 9, 10 a 11 je nezákonný. Súčasne navrhol, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaradiť pozemky evidované v katastri nehnuteľností v k.ú. M. na listoch vlastníctva č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a XXXX do konania o obnove evidencie niektorých pozemkov a právnych vzťahov k pre k.ú. M. Krajský súd v odôvodnení uznesenia uviedol, že žaloba neobsahovala podstatné náležitosti, ktoré musí žaloba v správnom súdnom konaní v zmysle § 249 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) obsahovať. Z toho dôvodu uznesením č. k. 5S/202/2015-65 zo dňa 18.01.2016 vyzval žalobcu, aby v lehote 15 dní od doručenia uznesenia správne formuloval konečný návrh (ako navrhuje, aby súd rozhodol - návrh znenia výroku rozsudku, resp. zákonnosť ktorého rozhodnutia žalovaného má byť v súdnom konaní preskúmaná) a čoho konkrétne sa domáha voči

žalovanému, resp. ktoré časti napadnutého rozhodnutia považuje za nezákonné, a preto sa domáha ich súdneho prieskumu - ich riadne odôvodnenie. Krajský súd zároveň žalobcu poučil o právnych následkoch nedoplnenia žaloby v stanovenej lehote. Uznesenie mu bolo doručené dňa 15.02.2016. Podaním, doručeným dňa 02.03.2016 žalobca požiadal o predĺženie lehoty na doplnenie žaloby o 5 dní z dôvodu potreby zaobstarania dôkazov dôležitých pre konanie, ktoré je nutné zadovážiť. Krajský súd súhlasil s predĺžením lehoty, avšak žalobca do dňa vydania napadnutého uznesenia, teda do 13.06.2016 žalobu žiadnym spôsobom nedoplnil. V správnom súdnictve sa uplatňuje dispozičná zásada znamenajúca, že správny súd preskúma napadnuté rozhodnutie len v medziach a rozsahu určenom žalobcom. Nemôže preskúmať administratívne rozhodnutie nad rámec vymedzený žalobcom v žalobe. Zo žaloby musí byť zrejmé, v ktorých častiach a z akej stránky má správny súd napadnuté rozhodnutie preskúmať. Žalobca musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje tvrdenie o porušení zákona, ktorý však musí tiež konkretizovať, t.j. že správny orgán porušil vydaním rozhodnutia konkrétny zákon alebo iný právny predpis, a to poukázaním na konkrétne ustanovenia právnych predpisov hmotného alebo procesného práva. Navrhovaným petitom je výrok o zrušení napadnutého správneho rozhodnutia, prípadne aj prvostupňového správneho rozhodnutia a vrátenie veci žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca nedoplnil žalobu v stanovenej lehote, resp. ani po uplynutí predĺženej lehoty a to i napriek poučeniu zo strany súdu o právnych následkoch v podobe zastavenia konania, správny súd podľa § 250d ods. 3 O.s.p. konanie zastavil.

Proti uvedenému uzneseniu podal žalobca včas odvolanie a uviedol, že dôkazy sa mu nepodarilo zaobstarať, preto chcel správny súd požiadať o zabezpečenie nielen administratívneho, ale aj ďalšieho spisového materiálu. Krajský súd však konanie zastavil, keďže žalobca nedoplnil žalobu v zmysle výzvy súdu. Túto však nebolo možné doplniť bez zaobstarania predmetných dôkazných prostriedkov. Žalobca ďalej uviedol, že podstatou žaloby je nezákonné rozhodnutie Okresného úradu v Bratislave, katastrálneho odboru pri rozhodovaní o námietke žalobcu. Okresný úrad nedodrжал úradný postup v zmysle zákona, keď nevydal o námietkach žalobcu proti návrhu registra obnovennej evidencie pozemkov rozhodnutie. Konanie Okresného úradu v Bratislave pri zapisovaní Slovenskej republiky - Lesov SR do listov vlastníctva považuje žalobca za obštrukčné a zavádzajúce (námietky pod bodmi 8 -11). Okresný úrad v Bratislave ohľadom týchto námietok uviedol, že vlastnícke práva k pozemkom zapísaným na listoch vlastníctva č. č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a XXXX sú zapísané v katastri nehnuteľností v celosti. Zo znamená, že uvedené nehnuteľnosti sú v súbore geodetických informácií a v súbore popisných informácií evidované úplne. Z tohto dôvodu predmetné pozemky zapísané na uvedených listoch vlastníctva nie sú predmetom konania o obnove evidencie pozemkov podľa zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 180/1995 Z.z.“), konanie sa ich žiadnym spôsobom nedotýka, a preto nie sú uvedené ani v návrhu registra. Listy vlastníctva boli bezprostredne pred začatím konania ROEP neúplné, a preto v zmysle zákona mali byť predmetom ROEP. Aby ich komisia ROEP nemusela zaraďovať do konania o ROEP, dopísali do listov vlastníctva tak, aby tieto boli úplné - Slovenskú republiku - Lesy SR. Podstatným dôkazom v tejto veci je zápisnica zo zasadnutia komisie ROEP, z ktorej tieto skutočnosti vyplývajú, avšak túto zápisnicu žalobcovi nikto nesprístupnil k nahliadnutiu. Z toho dôvodu žalobca nedisponuje podkladmi, z ktorých nezákonnosť postupu Okresného úradu Bratislava vyplýva. Podľa názoru žalobcu jedine cestou súdu je možné zabezpečiť predmetnú zápisnicu a ďalšie dôkazné materiály, z ktorých bude nesprávny úradný postup a nezákonné rozhodnutie vyplývať. Z toho dôvodu požiadal súd, aby zabezpečil zápisnice komisie ROEP pre Záhorskú Bystricu od jej ustanovenia až do doby 01.06.2015, kedy bolo vyhotovené rozhodnutie, ktorého nezákonnosť žalobca namietal. Žalobca má za to, že krajský súd odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom, keď zastavil konanie z dôvodu, že žalobca nedoplnil žalobu, hoci doplnenie vychádzalo z dôkazu a skutočností, ktoré žalobca bez svojej viny nemohol zabezpečiť. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že krajský súd má zabezpečiť materiály potrebné ku konaniu.

Žalovaný k podanému odvolaniu žalobcu uviedol, že zákon dáva možnosť voči návrhu registra podať námietky. S poukazom na § 1 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z.z. predmetom konania sú len pozemky

vymedzené plošne vlastníckymi vzťahmi alebo držbou, ktoré nie sú evidované, alebo sú evidované neúplne podľa osobitných predpisov v súbore geodetických informácií a v súbore popisných informácií, možno aj námietku podať len voči pozemku, ktorý je predmetom konania. Keďže pozemky, ktoré sú evidované v súbore geodetických informácií a v súbore popisných informácií v celosti (teda aj namietané pozemky), v dôsledku čoho nie sú predmetom konania, nie je možné o nich ani rozhodnúť. Žalovaný uviedol, že takejto námietke nemožno rozhodnutím vyhovieť ani nevyhovieť, konanie zastaviť ani prerušiť, keďže podľa zákona č. 180/1995 Z.z. sa konanie ohľadom týchto pozemkov ani nikdy nezačalo.

Pozemky z PKV č. 26 boli pôvodne ako skonfiškované nehnuteľnosti podľa nariadenia 104/1945 v znení nariadenia č. 64/1946 grófovi W. X. zo dňa 29.01.20148 a Hospodárskej zmluvy zo dňa 01.11.1988 v celosti zapísané do vlastníctva Slovenskej republiky - v správe Lesy SR š.p. na LV č. XXXX ešte v roku 1989. Na základe rozhodnutí Okresného úradu Bratislava IV, odboru pozemkového, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva pozemkového úradu č. 827/02-10/JO4 zo dňa 06.07.2004, č. 1076/02-10/JO4 z 08.07.2002 a č. 1074/02-10/JO4 z 08.07.2002 sa pozemky zapísali na LV č. XXXX, XXXX, XXXX (neskôr rozdelené na LV č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX) v prospech oprávnených osôb - reštituentov. Zápis vlastníctva povinnej osoby - Slovenskej republiky v správe Lesy SR, š.p. na podiel, ktorý nebol predmetom reštitúcie, na týchto listoch vlastníctva bol opomenutý. Katastrálny odbor opravou takéhoto chybného zápisu v konaní o oprave chyby v katastrálnom operáte podľa § 59 ods. 1 písm. a/ zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov na základe rozhodnutia č. X-150/2013 zo dňa 17.07.2013 len zosúladiť údaje katastra nehnuteľností s listinami a reklamačným konaním opätovne zapísal vlastníctvo SR - Lesy SR na listy vlastníctva č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, k.ú. M., preto neboli predmetom konania ROEP. Odstraňovanie chýb v katastri nehnuteľností, ktoré vznikli chybným zápisom listín, je bežným postupom katastrálneho odboru aj v priebehu spracovania registra a nemožno ho považovať za obštrukčný a zavádzajúci.

Konanie o obnove evidencie niektorých pozemkov a právnych vzťahov k nim sa začalo vyvesením verejnej vyhlášky o začatí konania dňa 08.02.2010 a nie je prípustné, aby sa od začatia konania po zverejnenie návrhu registra (20.01.2014) nevykonávali žiadne opravy a predmetom konania sa stali aj tie pozemky, ktorých evidovanie na neúplných listoch vlastníctva vzniklo len chybným zápisom listín. Práve od zhotoviteľa registra sa vyžaduje, aby správny orgán dával podnety na opravu takýchto chýb, prípadne katastrálny odbor pri zistení takýchto chýb z vlastného podnetu začne konanie o oprave, čo bol aj prípad konania X-150/2013. Takýto postup bol dohodnutý dňa 21.03.2013 na pracovnom stretnutí zhotoviteľa so správnym orgánom, zápis z ktorého žalovaný zaslal v prílohe. Vlastnícke vzťahy k pozemkom evidovaným na LV č. XXXX (neskôr rozdelené na LV č. XXXX, XXXX, XXXX) boli vysporiadané v celosti už v roku 1994 na základe zápisu notárskych zápisníc o osvedčení N 44/93, Nz 42/93 a N 8/94, Nz 8/94, teda ešte pred začatím konania o obnove evidencie niektorých pozemkov a právnych vzťahov k nim, preto taktiež nemohli byť predmetom konania. Keďže pozemky na týchto listoch vlastníctva nie sú predmetom konania podľa zákona, správny orgán nie je oprávnený údaje v nich obsiahnuté nijakým spôsobom meniť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 01.07.2016, podľa ktorého sa odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t. j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 249 ods. 1 O.s.p. konanie sa začína na návrh, ktorý sa nazýva žalobou.

Podľa § 249 ods. 2 O.s.p. žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napadá, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.

Prvostupňový súd vyzval žalobcu uznesením č. k. 5S/202/2015-65 zo dňa 18.01.2016 na doplnenie náležitostí žaloby, konkrétne na uvedenie konečného návrhu (ako navrhuje, aby súd rozhodol - návrh znenia výroku rozsudku, resp. zákonnosť ktorého rozhodnutia žalovaného má byť v súdnom konaní preskúmaná) a čoho konkrétne sa domáha voči žalovanému, resp. ktoré časti napadnutého rozhodnutia považuje za nezákonné, a preto sa domáha ich súdneho prieskumu - ich riadne odôvodnenie. Krajský súd zároveň žalobcu poučil o právnych následkoch nedoplnenia žaloby v stanovenej lehote. Uznesenie bolo žalobcovi doručené dňa 15.02.2016. Podaním, doručeným dňa 02.03.2016 žalobca požiadaval o predĺženie lehoty na doplnenie žaloby o 5 dní z dôvodu potreby zaobstarania dôkazov dôležitých pre konanie, ktoré je nutné zadovážiť. Krajský súd súhlasil s predĺžením lehoty, avšak žalobca do dňa vydania napadnutého uznesenia, teda do 13.06.2016 žalobu žiadnym spôsobom nedoplnil. Následne na to Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 5S/202/2015-73 zo dňa 13.06.2016 toto konanie zastavil z dôvodu neodstránenia väd žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby.

Z dispozičnej zásady, ktorou sa súd v správnom súdnictve riadi, vyplýva žalobcovi z ustanovenia § 249 ods. 2 O.s.p. zákonná povinnosť uviesť okrem všeobecných náležitostí žaloby aj označenie rozsahu, v ktorom je rozhodnutie napadnuté, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a aký konečný návrh robí.

Zákon kladie na obsah žaloby ako podmienky všeobecné (§ 42 ods. 3 a § 79 ods. 1 O.s.p.), tak aj podmienky osobitné pre správne súdnictvo, ktoré sú obsiahnuté v § 249 ods. 2 O.s.p. Žaloba musí preto obsahovať označenie napadnutého rozhodnutia, označenie všetkých účastníkov konania aj účastníkov konania pred správnym orgánom (včítane osôb zúčastnených na konaní), presné označenie výrokov, ktoré žalobca napáda (najmä ak rozhodnutie pozostáva z viacerých výrokov), a žalobné dôvody. Zo žaloby musí byť pre súd jasné a zrozumiteľné, aké žalobné dôvody uvádza žalobca na podporu svojho tvrdenia podľa § 247 ods. 1 O.s.p., že dotknutým rozhodnutím bol na svojich právach ukrátený. Súd nemôže z vlastnej iniciatívy za žalobcu nahradiť žalobné dôvody ani sám nevyhľadáva ďalšie možné vady napadnutého rozhodnutia. Nakoľko predmetom súdneho preskúmania je predovšetkým zákonnosť rozhodnutia (nie iba jeho vecná správnosť) má včasnú, správnu a úplnú formuláciu žalobných dôvodov zásadný význam. Táto požiadavka na žalobcu je v správnom súdnictve o to významnejšia, že podľa § 250h O.s.p. je súd viazaný rozsahom žaloby od jej podania a žalobca uplynutím dvojmesačnej lehoty od doručenia napadnutého rozhodnutia správneho orgánu, nemá možnosť požadovať odpustenie zmeškania tejto lehoty. Je žiaduce pripojiť k žalobe aj opis napadnutého rozhodnutia.

Podľa citovaného zákonného ustanovenia § 247 ods. 1 O.s.p. ako aj súdnej judikatúry a ustálenej súdnej praxe (bližšie napr. ZSP 1/1997, R 64/1998, ZSP 8/1998, R 58/2001, R 95/2004, ZSP 5/2005) treba považovať za osobitnú náležitosť žaloby aj konkrétne tvrdenie a zdôvodnenie žalobcu, že rozhodnutím alebo postupom, ktorý napáda, bol ukrátený na svojich právach, pričom musí ísť o subjektívne práva vyplývajúce z právneho predpisu. Ďalej musí žalobca tvrdiť, že správny orgán pri vydaní napadnutého rozhodnutia porušil zákon, a to tak, že odkáže na konkrétne ustanovenia právnych predpisov, či už hmotného, alebo procesného práva. Nestačí iba všeobecné tvrdenie, že zákon bol porušený. Obligatornou náležitosťou žaloby je teda povinnosť žalobcu tvrdiť, že správne rozhodnutie alebo jeho časť odporuje konkrétnemu všeobecne záväznému právnemu predpisu a toto tvrdenie právne odôvodniť.

Žalobca musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje porušenie zákona. Nedostatok žalobcovho tvrdenia, že vydaním napadnutého rozhodnutia bol porušený zákon alebo iný právny predpis, predstavuje vadu žaloby, ktorá bráni jej vecnému vybaveniu v zmysle ustanovenia § 250d ods. 3 O.s.p. Za nedostatok žaloby sa považuje aj jednoduchý odkaz na námietky, ktoré žalobca vzniesol v správnom konaní, napríklad v rámci kontroly, dozoru alebo v správnom odvolaní. Taktiež je neprípustný odkaz na dôvody inej súdnej žaloby.

Ako je už spomenuté vyššie, súd nevyhľadáva za žalobcu konkrétne dôvody nezákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, ktoré podľa § 249 ods. 2 O.s.p. majú tvoriť obsah žaloby a určovať rozsah preskúmania zákonnosti rozhodnutia súdom, ktorým je podľa § 250h O.s.p. viazaný a nemôže ho prekročiť. Z ustanovenia § 249 ods. 2 O.s.p. vyplýva zásada iudex ne eat ultra petita partium (sudca nech nejde nad návrhy strán), ktorú musí súd zásadne aplikovať vo všetkých veciach, v ktorých preskúma na základe podanej žaloby zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia, s výnimkou, ak zrušuje rozhodnutie správneho orgánu podľa § 250j ods. 3 O.s.p.

V konaní podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. musí žaloba obsahovať aj konečný návrh výroku o zrušení napadnutého správneho rozhodnutia a vrátení veci žalovanému správneho orgánu.

Žalobca v žalobe podanej dňa 17.08.2015 neuviedol čoho sa domáha, s presným označením preskúmaného rozhodnutia, t.j. znenie konečného návrhu (petitu), resp. zákonnosť ktorého rozhodnutia žalovaného má byť v súdnom konaní preskúmaná a čoho konkrétne sa domáha voči žalovanému, resp. ktoré časti napadnutého rozhodnutia považuje za nezákonné, a preto sa domáha ich súdneho prieskumu - ich riadne odôvodnenie. V podaní, doručenom dňa 02.03.2016 žalobca len požiadal o predĺženie lehoty na doplnenie žaloby o 5 dní. Správny súd jeho žiadosti vyhovel, žalobca bol však do dňa rozhodnutia krajského súdu dňa 13.06.2016 nečinný

Ako vyplýva z uvedeného obsahu žaloby, táto nesporne zákonom požadované náležitosti neobsahovala a tiež žalobca na základe uznesenia súdu zo dňa 18.01.2016, na odstránenie nedostatkov podania, požadované náležitosti nedoplňil. V odôvodnení tohto uznesenia okrem citovania príslušných zákonných ustanovení krajský súd s poukazom na dispozičnú zásadu uplatňujúcu sa v správnom súdnom konaní zdôraznil i to, že zo žaloby musí byť zrejmé, v ktorých častiach a z akej stránky má súd napadnuté rozhodnutie preskúmať, že žalobca musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje tvrdenie o porušení zákona, ktorý však musí tiež konkretizovať, t.j. že správny orgán porušil vydaním rozhodnutia konkrétny zákon alebo iný právny predpis, a to poukázaním na konkrétne ustanovenie právnych predpisov hmotného alebo procesného práva. Tiež žalobcu poučil, že navrhovaným petitom je výrok o zrušení napadnutého správneho rozhodnutia, prípadne aj prvostupňového rozhodnutia a vrátenie veci žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie. Zároveň prvostupňový súd poučil žalobcu, že v prípade nedoplnenia žaloby v stanovenej pätnásťdňovej lehote, konanie zastaví. Toto uznesenie žalobca prevzal dňa 15.02.2016, avšak ani v podaní, doručenom súdu dňa 02.03.2016 žalobca nedoplňil požadované náležitosti a ani v predĺženej lehote, ani do rozhodnutia krajského súdu nič nedoplňil. Od doručenia žiadosti o predĺženie lehoty podania dňa 02.03.2016 zostal žalobca úplne nečinný, preto krajský súd postupoval správne, keď konanie vo veci zastavil. Nemožno sa stotožniť s tvrdením žalobcu, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, keďže krajský súd jeho žiadosti o predĺženie lehoty vyhovel, avšak následne na to zostal žalobca úplne nečinný a nevyužil súdom poskytnutú možnosť na doplnenie žaloby. Do rozhodnutia krajského súdu neuviedol ani žiadne dôvody, ktoré by mu bránili podanú žalobu doplniť.

Za týchto okolností aj odvolací súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu trpí závažnými nedostatkami, ktoré bránia jej vecnému prejednaniu, a tieto nedostatky ani na konkrétnu výzvu súdu neboli odstránené. Keďže súd je rozsahom žaloby viazaný a nemôže obsah žaloby nahradiť ani doplniť, ani si toto doplnenie žalobca nemôže vyhradiť až na ústne pojednávanie vo veci (§ 250h ods. 1 O.s.p.), nie je splnený základný predpoklad pre postup súdu podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. a treba súhlasiť s právnym názorom krajského súdu, že bolo dôvodné konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastaviť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preto odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 219 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. s poukazom na § 246c ods. 1 veta prvá a § 250k ods. 1 O.s.p., keďže žalobca v odvolacom konaní úspech nemal.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.